

Dosarul nr. 2ra-1787/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (judecător M. Nicorici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători A. Corcenco, D. Stănilă și D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivan Efimenco,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Efimenco
împotriva Primăriei or. Florești, intervenienți accesorii Lidia Marginean și
Consiliul or. Florești, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra
bunului imobil,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care apelul
declarat de Ivan Efimenco a fost respins, iar hotărârea din 10 octombrie 2017 a
Judecătoriei Soroca, sediul Florești, a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 20 aprilie 2016, Ivan Efimenco a depus o cerere de chemare în judecată
(f.d. 3) împotriva Primăriei or. Florești cu privire la recunoașterea dreptului de
proprietate asupra bunului imobil (teren) de pe XXXXX.

În motivarea acțiunii, Ivan Efimenco a relatat că a activat în organele de
drept, iar în 1979, în baza dispoziției secției raionale de miliție Florești (în prezent,
Inspectoratul de Poliție Florești), i-a fost repartizat pentru trai spațiul locativ și
garajul amplasate pe XXXXX.

A invocat că în 1999, în procesul privatizării, locuința și terenul au fost
înregistrate de către Oficiul cadastral teritorial Florești al Î.S. „Cadastru“, fiind
eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 4501210162 din
15 noiembrie 2002, dar garajul a fost omis.

A declarat că locuind pe această adresă timp de 36 de ani, a reparat garajul și
spațiul locativ, îmbunătățindu-le considerabil.

În context, a afirmat că achită la timp taxa aferentă.

A evidențiat că la 18 martie 2016, s-a adresat cu o cerere către Primăria or. Florești privind eliberarea extrasului din cartea de gospodărie, iar la 22 martie 2016, a fost informat că lipsesc înscrierile pe numele său în privința adresei respective.

Prin hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătorei Florești (f.d. 44), acțiunea înaintată de Ivan Efimenco a fost admisă integral. S-a recunoscut după Ivan Efimenco dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0, 0036 ha, situat pe XXXXX, pe care este amplasat garajul cu nr. cadastral YYYYY, cu suprafața de 31, 7 m².

La 27 decembrie 2016, Lidia Marginean a depus, prin intermediul avocatului Alexandru Havrun, o cerere de revizuire (f.d. 51-52) împotriva hotărârii din 27 septembrie 2016 a primei instanțe.

Prin încheierea din 05 iunie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești (f.d. 122-125), cererea de revizuire înaintată de Lidia Marginean, prin intermediul avocatului Alexandru Havrun, a fost admisă. S-a casat hotărârea din 27 septembrie 2016 a primei instanțe și s-a dispus rejudecarea cauzei.

Prin încheierea protocolară din 19 iunie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești (f.d. 130-131), Consiliul or. Florești a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 10 octombrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești (f.d. 155-160), acțiunea înaintată de Ivan Efimenco a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 08 noiembrie 2017, Ivan Efimenco a declarat apel (f.d. 153-154) împotriva hotărârii din 10 octombrie 2017 primei instanțe.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți (f.d. 178-180), apelul declarat de Ivan Efimenco a fost respins, iar hotărârea din 10 octombrie 2017 a primei instanțe a fost menținută.

La 27 iunie 2018, Ivan Efimenco a declarat recurs (f.d. 188-189; 195) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, Ivan Efimenco a reiterat circumstanțele de fapt expuse în cadrul examinării cauzei.

Suplimentar, cu referire la dreptul său de proprietate asupra garajului de pe XXXXX, a relevat că temeiul înscrierii acestuia în Registrul bunurilor imobile a fost procesul-verbal de recepție finală nr. 32 din 17 decembrie 2009, care însă a fost anulat în mod abuziv de către autoritatea publică locală.

A precizat că nu a reușit să obțină confirmarea ilegalității anulării pe cale judecătorească.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare trebuiau să aplice dispozițiile Codului civil referitoare la uzucapiune.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Ivan Efimenco a recepționat decizia integrală a instanței de apel la 04 mai 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS3118052775AS (f.d. 184).

Astfel, este în termen recursul declarat la 27 iunie 2018.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivan Efimenco împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de Ivan Efimenco.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ivan Efimenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Luiza Gafton